

Roomalaiskirjeen selitys 20

Room. 8:28–30

3.4.2013

Kaikki yhdessä koituu parhaaksemme

Tähän mennessä Paavali on Roomalaiskirjeessään esittänyt pääasiat siitä, kuinka ihmisestä tulee Jumalalle kelpaava. Se tapahtuu, kun ihminen uskoo Jeesukseen ja hänen tekemäänsä syntien sovituksen.

Tähän kuuluu myös se, että ihmisestä tulee Jumalan lapsi. Hän saa sisimpäänsä Jumalan Hengen, joka saa hänen henkensä huokaamaan Jumalalle: ”Isä!” Tämä on lohdutuksena sitä vastaan, että kristityn elämässä on yleensä paljon kärsimyksiä ja vastoinkäymisiä. Jumalan lapselle kuuluva perintö, tuleva elämä taivaan kirkkaudessa on kuitenkin niin paljoa suurempi kuin nämä kärsimykset, että ne kalpenevat mitättömiksi sen rinnalla. Tämän tajuamiseen Jumalan Hengen huokaus uskovan sisimmässä ohjaa.

Seuraavaksi Paavali esittelee toisen lohdutuksen kristityn elämässään kohtaamia kärsimyksiä vastaan:

Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen (Room 8:28)

Ajattele! Paavali sanoo, että tosiaan ”kaikki” elämässä kohdattavat asiat, vastoinkäymiset ja onnistumiset, sairaus ja terveys, suru ja ilo, ne koituvat sen parhaaksi, joka rakastaa Jumalaa.

Tässä on kuitenkin huomattava yksi seikka. Tarkasti ottaen yllä olevaan käännökseen on lisättävä sana ”yhdessä”. Kaikkien Jumalaa rakastavan ihmisen kokemien tapahtumien yhteispeli koituu lopulta hänen parhaakseen. Yksittäisen tapahtuman tai elämän jonkin ajanjakson kannalta katsottuna voi näyttää siltä, että kaikki menee pieleen ja Jumala on hylännyt. Mutta kun asiaa tarkastelee kokonaisuuden kannalta, voi sanoa, että kaikki ”yhteisvaikuttaa” (*synergei*) Jumalaa rakastavien parhaaksi.

Jumalan omikseen kutsumat ihmiset

Näistä Jumalaa rakastavista ihmisistä Paavali sanoo, että Jumala on suunnitelmansa mukaisesti ”kutsunut heidät omikseen.”

Tämän johdosta Paavalin kirjeissä kristityistä käytetään kunnianimitystä ”kutsutut” (*kleetois*) tai ”kutsutut pyhät” (*kleetois hagiois*). He ovat Jumalan omikseen kutsumia ja valitsemia Jumalan valtakunnan kansalaisia (ks. Room. 1:7; 1. Kor. 1:2; 1:24; Kol. 3:12).

Toisaalta Jumala kyllä kutsuu kaikkia ihmisiä valtakuntaansa. Evankeliumi Jeesuksesta on juuri tuo kutsu. Jeesus kertoi tästä vertauksen:

Tämän kuullessaan eräs pöytäkumppaneista sanoi hänelle: "Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa!"

Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta. Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina!'" (Luuk. 14:15–17)

Jeesuksen kertomuksessa ihmiset eivät kuitenkaan halunneet noudattaa kutsua:

"Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'. Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'. Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla!'" (Luuk. 14:18-19)

Tätä tarkoittaa se Johanneksen evankeliumin sana Jeesuksesta, että

"Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. Hän tuli omiansa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan." (Joh. 1).

Jeesuksen kautta jokainen maailman ihminen on kutsuttu Jumalan lapseksi ja taivaan juhlapitoihin. Mutta suurin osa kutsun kuulevista torjuu sen, kuka mistäkin syystä. Yleisesti ottaen kuitenkin siksi, että ihmiskunta on perisyntin turmelemaa ja vastustaa Jumalaa loppuun asti. Oma henkinen ja hengellinen pätemisen tarve estää ottamasta vastaan Jeesuksessa ilmestynyttä Jumalan armoa ja syntien sovitusta.

Kuitenkin on olemassa ihmisiä, jotka ottavat Jumalan kutsun vastaan. He uskovat ilosanoman ja hyväksyvät rauhan, jonka Jumala on tehnyt heidän kanssaan Jeesuksen sovintoverellä. Aivan niin kuin Johanneksen evankeliumin alussakin sanotaan:

"Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä." (Joh. 1.)

Nuo ihmiset, jotka ottavat evankeliumissa kuulutettavan kutsun vastaan, he eivät kuitenkaan tee sitä omasta voimastaan tai omasta tahdon päätöksestään. Sanotaanhan Jeesuksen vertauksessakin näin:

"Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän [eli sen, että juhliin kutsutut olivat kieltäytyneet kutsusta]. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammatt tänne sisälle'. Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa'. Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi.'" (Luuk. 14:21–23)

Se, joka on pakotettu juhliin, se ei itse ole ansainnut eikä valinnut sinne tuloaan. Kyllä kaikki on kiinni pitojen isännästä eli Jumalasta.

Ihan vastaavalla tavalla Johanneksen evankeliumikin sanoo, että usko ja sen mukanaan tuoma Jumalan lapseus ei ole kiinni ihmisen omasta päätöksestä ("lihasta ja verestä"), vaan Jumalasta:

”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.” (Joh. 1)

Näissä ihmisissä Jumala on voimallaan vaikuttanut uskon. Hän on siirtänyt heidät ”pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa” (1. Piet. 2:9).

Ennakolta valitut ja taivaaseen kutsutut

Tuosta Jumalan kutsusta ja siitä, että joissain ihmisissä hän vaikuttaa sen vastaanottamisen, siitä Paavali sanoo näin: ”jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen”. Alkutekstissä tuo ”suunnitelmansa mukaisesti” on oikeastaan ”päätöksensä mukaisesti” (*kata prothesin*).

Se tarkoittaa sitä, että se joka uskoo Jeesukseen Jumalan Poikana ja Vapahtajanaan, sen Jumala on jo ennalta päättänyt kutsua ja johdattaa hänen luokseen, uskomaan.

Ne, jotka hän edeltäkäsini on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt oman Poikansa kaltaisiksi, niin että hänen Poikansa olisi esikoinen suuressa veljesjoukossa. Ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut; ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös tehnyt vanhurskaiksi; niille, jotka hän on tehnyt vanhurskaiksi, hän on myös lahjoittanut kirkkautensa (Room 8:28–30).

Tämä tarkoittaa sitä, että sinun kohdallasi, joka uskot Jeesukseen, se ei ole tapahtunut sattumoisin. Ei, vaan Jumala on ennalta valinnut sinut ja siksi vaikuttanut sinussa sen, että uskot. Sinä olet ollut ”teillä ja aitovierillä”, vastustelemassa Jumalan kutsua Jeesuksessa. Mutta siitä huolimatta Jumala on erilaisilla tavoilla vaikuttanut sinussa ja herättänyt positiivisen vastauksen siihen kutsuun.

Entä sinä, joka et vielä usko Jeesukseen? Pitääkö sinun ajatella, että se johtuu Jumalan ennakkopäätöksestä olla valitsematta sinua?

Älä hyvä ihminen niin ajattele! Jumalan kutsuhan kuuluu kaikille. Niin kuin Jeesus sanoi lähetyskäskyssään: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille” (Mark. 16:15). Sinäkin käsittääkseni kuulut luomakuntaan. Sinäkin kuulut niihin ”kaikkiin kansoihin”, jotka Jeesus käski tehdä opetuslapsikseen. Sinäkin kuulut siihen ”kaikkeen kansaan”, jolle enkeli ilmoitti suuren ilon: ”Teille on syntynyt Vapahtaja!” Kuule tätä juuri sinulle kohdistettua ilosanomaa ja usko se Jumalan lupauksena juuri sinulle.

Ja kun niin uskot, kyse ei lopulta kuitenkaan ole sinun omasta valinnastasi, vaan Jumalan vaikutuksesta sinussa, hänen ennakkopäätöksensä mukaisesti.

Ja silloin kun uskot Jeesukseen, silloin Jumala on myös ”vanhurskauttanut” sinut. Sehän tarkoittaa sitä, että hän on tehnyt sinusta Jumalalle kelpaavan, uskon kautta, Jeesuksen takia. Uskolla olet nimittäin omistanut itsellesi Jeesuksen ja hänessä olevan Jumalalle kelpaamisen. (Tätä olemme edellä käsitelleet aika perusteellisesti).

Paavalin mukaan Jumalan ennalta tekemä päätös johtaa katkeamattomana alusta loppuun saakka: aina taivaaseen saakka: ”jotka hän on tehnyt vanhurskaiksi, hän on myös lahjoittanut kirkkautensa”.

Taivaan kirkkaus ei ole uskovissa vielä näkyvää eikä koettavaa. Mutta se on varma päämäärä, jota kohti he ovat menossa, Jumalan johdattamina, hänen ennakkopäätöksensä mukaisesti.

Tuo on se lohdutus, jota Paavali tässä kohden lopulta ajaa takaa. Kun uskot Jeesukseen, saat olla varma, että se ei ole tapahtunut sattumalta tai sinun omasta päätöksestäsi. Se on tapahtunut Kaikkivaltiaan Jumalan päätöksestä, koska hän on ennakolta valinnut sinut uskomaan Jeesukseen ja päättänyt, että tiettyjen, juuri sinulle valittujen elämänkohtaloitten kautta tulisit kuulemaan ilosanoman ja vakuuttumaan siitä Jumalan voiman vaikutuksesta. Saat olla varma siitä, että tämä sama Jumalan valinta ja päätös johdattaa sinua loppuun asti ja saa aikaan sen, että sinä pääset taivaan valtavaan riemujuhlaan, yhdessä toisten kristittyjen, Kristuksen ja hänen enkeliensä kanssa. Silloin toteutuu Ilmestyskirjan ennustustus:

Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet". Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi. Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani (Ilm 21:3–7)

Siksi Paavalin mukaan kenenkään kristityn ei pidä masentua koettelemusten ja kärsimysten tullessa. Jumala voi niistä huolimatta vaikuttaa niin, että ne vaikuttavat parhaaksesi ja yhdessä muiden elämäkokemustesi kanssa vaikuttavat niin, että usko pysyy sinussa ja pääset lopulta iloon, joka on niin suuri, että se saa sinut unohtamaan kärsimykset; vaikka ne nyt tuntuisivat ylitsekäymättömältä vuorelta.

Saksalainen 1800 -luvulla elänyt teologi Georg Stöckhardt kirjoittaa mielestäni tästä asiasta hyvin:

”Kun olemme huolissamme autuudestamme, meidän tulee tietää, että Jumala on jo iankaikkisuudessa ottanut kaikkivaltiaaseen käteensä autuutemme ja kaiken siihen kuuluvan, myös uskomme. Erityisen lohdutuksen tämä oppi takaa kristityille ristin ja kärsimysten kourissa. Kun tämän ajan kärsimykset painavat raskaina päällä ja tuntuvat masentavina myös sielulle ja kun näyttää siltä, ikään kuin Jumala olisi hylännyt, silloin meidän tulee sanoa itsellemme: Jumala on jo ennen maailman alkua ajatellut meitä ja muistanut juuri minua. Hän on katsonut minuun armossaan ja valinnut minut omakseen eikä varmasti minua jätä. Kun risti saa meidät ahdistumaan ja kun näyttää siltä, että Jumala olisi vihoissaan, silloin meidän tulee sanoa: Jumala on jo alun alkaen tarkoittanut meille vain hyvää. Hän on valinnut ja määrännyt meidät iankaikkiseen kirkkauteen. Niin tämän elämän kaikki raskaat kokemukset kuljettavat meitä kohti sitä päämäärää, jonka Jumala on jo iankaikkisuudessa asettanut.”
(Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys, s. 358–359)

Stöckhardt antaa seuraavat raamatunpaikat, joissa puhutaan tästä samasta asiasta: Ef.1:3 ss., 2. Tess. 2:13 ss, 2. Tim. 1:9; 1. Piet. 1:1–2.

”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa, niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan.”

”Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen. Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme.”

”Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa, hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja”

”Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa, ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.”